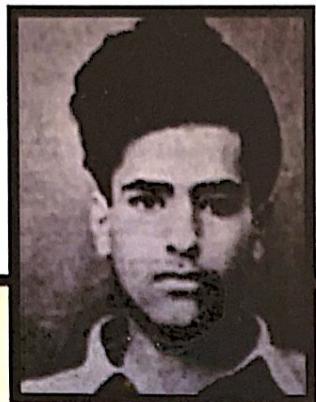

טורי עוזד משה
334671

בן שמעה (שושנה) ומשולם
נולד ב- תרצ"ט 1939
התגייס לצה"ל בנובמבר 1955
שירות בגדוד "הبوكעים הראשון" (51)
נפל ב- כ"ה שבט תשט"ז 7.2.1956
בעת מילוי תפקידו.

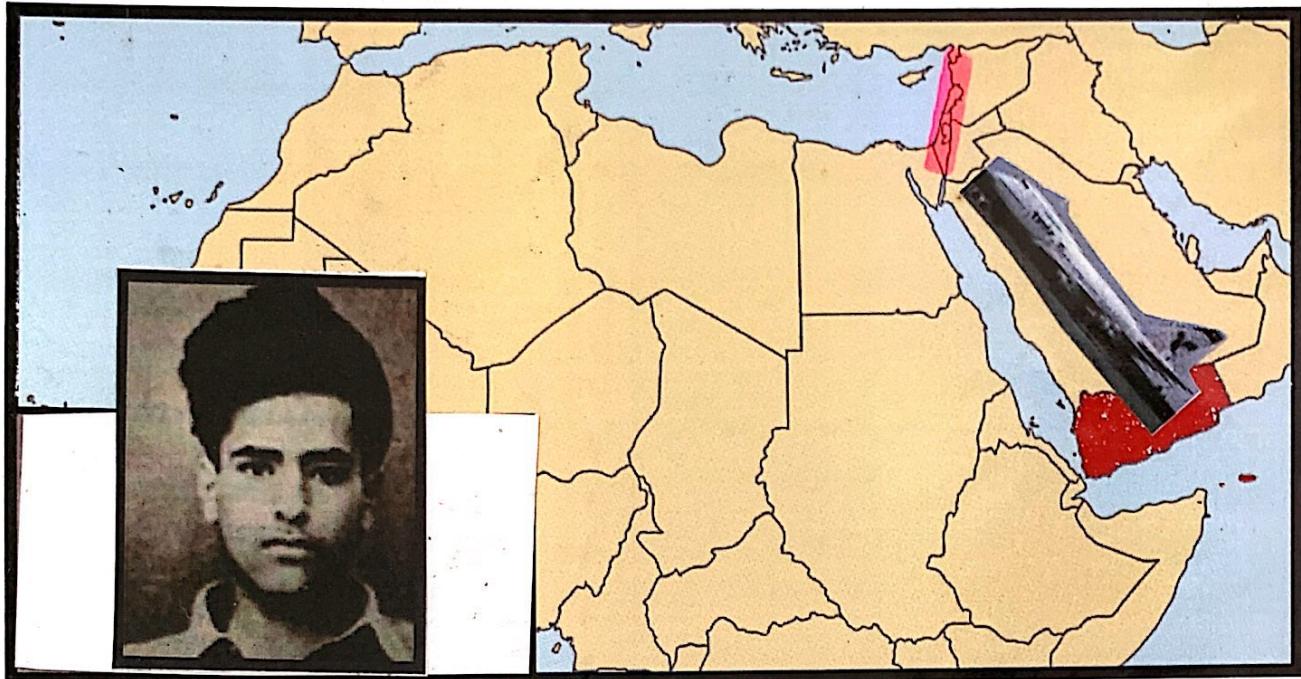

עוֹאָד מַשָּׁה,

בן משולם ושמעה (שושנה). נולד בשנת תרצ"ט (1939) בעיר שרעב שבתימן. עלה לארץ בשנת 1948 ושהה זמן מועט בכפר-גנים. לאחר מכן עבר לשדה-אליהו ושם התחנך. היה מסגר לפיקודו. בNovember 1955 גויס לצה"ל. ביום כ"ה בשבט תשט"ז (7.2.1956) נפל בשעת מילוי תפקידו והובא למנוחת-עלמים בבית-הקבורות הצבאי בקרית-שלום.

שרעב עיר מולדתו

יהודי שרעב הם יהודים תימן שהגרו באזורי שרעב.

שרעב הוא אזור גאוגרפי שבין איב לטעיז, בדרום מערב תימן, חלק מאזור "תימן התחתרונה". רוב אזור שרעב נמצא ברמה מישורית וממורחת לאזור נמצאת הדרץ הראשית צנעה-ד'מאר-ירים. שרעב איננה נמצאת על דרכם, ואיננה מקום פורה במיוחד, בשל הגובה הנמוך יחסית מעל פני הים (בין 1000 ל-1500 מטר).

קִיבּוֹז גָּלוּיּוֹת

ותוקי מלחמת העצמאות החלו משלhorוים. ואך מקומות הפסו מנהיגים עיריים מבני העלייה ההדרשה. היילים אלה – אף שהיתה להם ויקה עצומה למלחת ולערכי האומה – באו להטיבה ללא ערכי misuse ומוראל, וללא היכרות עם תנאי הארץ וสภาพה. בפני החטיבה ניצבו בעיות הבוריות קשה נוספת לטעם התקידים הבתווניים.

היה צורך ללמד את החילים החששים עברות, להקנות להם ערכיס ולסייע בהשתלבותם בمعدן הבתווני של המדינה. בן היה על מפקדי החטיבה לאמן את חיליה ולנבש את היחידות. כדי שתוכן לננה להשתלב בתפקידיה ההננה על הנבולות, סיורים ופעולות מנע נגד מעשי התופוקנות של העובדים. הקופה והיתה תקופה מעבר להטיבה "גולני", אשר להומיה עסקו בתפקידיה הנגה, אבטחה ותפרק דים אחרים. בכלל היו אלה שתי קשות למדינת ישראל. העליה המוניות בראשית שנות ה-50 הציע בה בעיות קשות של קליטה כלכלית וחברתית. בעיות הקשורות בהתיישבות בקנה מידה נרחב ובבעיות הקשורות מעבר המוני של בעליים ממוצא עותם בלתי יוצרים לכפר ולהעשייה.

בראשית 1950 הוקמו בארץ המערבות הראשונות, שהביאו את חותמן על נוף הארץ במחצית הראשונה של שנות ה-50. מיקומן של המערבות נקבע על יסוד אפשרויות התעסוקה, ולפיכך הוחלט על פיזורן בכל החלק הארץ – ממטולה בצפון ועד לירוחם בדרום. מספרן של המערבות הגיע לכדי 120, ורבים מחיליה החדש של חטיבת "גולני" המתהדרת באו מקרוב המערבות.

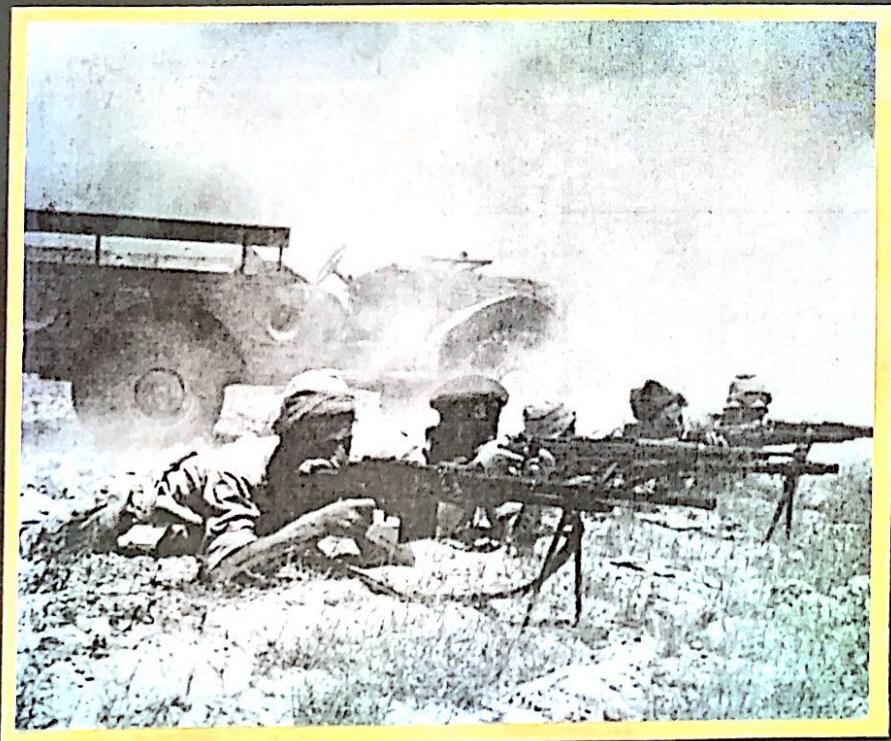
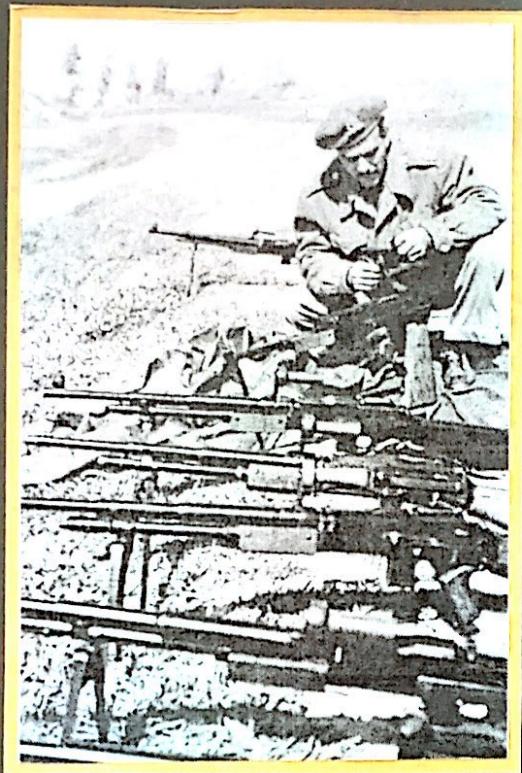
היו בעיות קשות ב"גולני" של אוטם ימים: אי-ידיעת השפה העברית, בעיות של נפקדים ועריקים, בעיות של שימוש בסמים, בעיות של חוסר קומוניקציה ובבעיות סعد חמורות ביותר. ואולם העבודה השילוחית שביצעו מפקדי החטיבה, ברו בם ותיק תש"ה, עשתה את שלה. נוצר קשר אישי עם החיל, והוא החל להאמין במפקד שלו, ראה בו חבר ושיתף אותו בעיותיו.

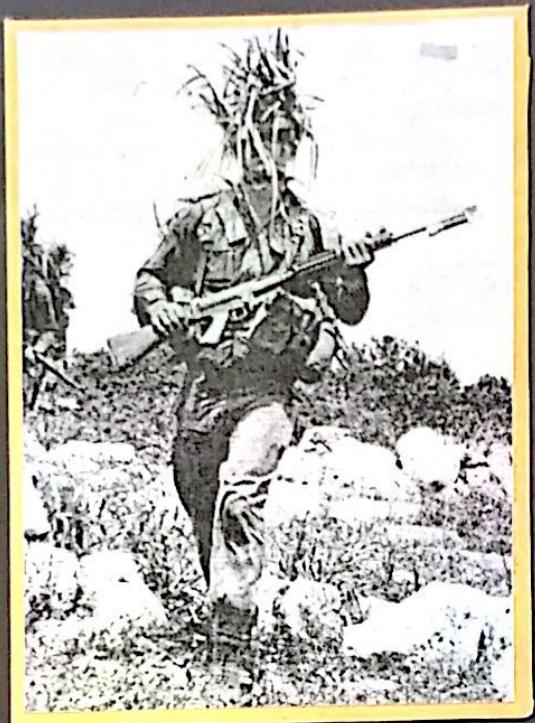
תיק מפקד החטיבה של אוטם ימים מלא בעשרות ומאות מכתבי החיילים משוחררים, ששמרו על קשר עם מפקדיהם, כתבו להם בעברית רצוצה ועמוסות שגיאות כיצד הם מסתרדים באזוריות, ובמקרים לא מעטים אף ביראת המג"ד או המה"ט בניסיון להתקבל למקום העבודה.

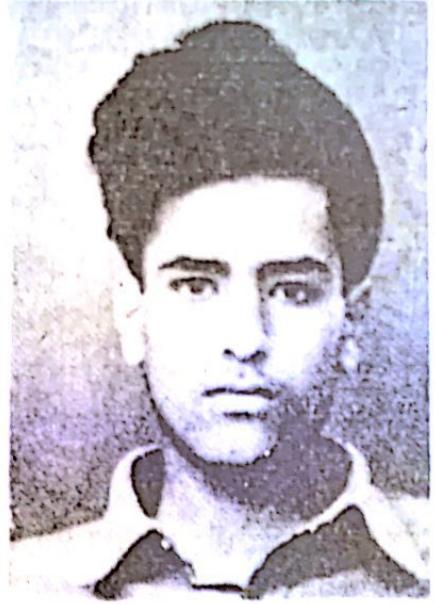
נס את פעולותיה הצבאיות של "גולני" בראשית שנות ה-50 צריך להבין דרך היכרות מעמיקה של אותה תקופה. קליטת העלייה ומיונה בתרבות ובחברה הישראלית תוך הקיית בסיס כלכלי לעיר, היה את עיקר המאמצים ותבכו השקעה מירב הפוטנציאלי של המדינה. הצבא רוחב היקף של מלחמת העצמאות פורק, ואת מקומו תפס צבא סדר קטני היקף ומיערך מילואים וחביה-יקף, שעליינו הושתת עיקר כחיו של צה"ל.

המשימות הצבאיות שהוטלו בתקופה זו על חטיבת "גולני" כללו תפקידי שמירה, אבטחה ופטר רול. גדור "גדעון" החזיק את גבול הצפון, אך מוכן שלא הייתה זו תפסית קו במושגים המוכרים היום. חוליות קטנות של חילוי הנודד התפרשו במקומות רינויים בגבול הצפון והפנו נוכחות. אם למשל, היו מתבצעות עבודות ביישוב החולה והוטל על "גולני" לאבטח את האיזור, היה שלחת כיתה עם גשך הכתובתי שלה, ובמקרה הטוב יותר, היו מוסיפים לקבוצת החילים גם מקלע בינוי. כך הוחזק קו הצפון, השקט בקו הגבול עם סוריה לא ארך ומן רב.

באים מוניים

„ה' נתן,
וה' לקח –
יהי שם ה' מברך.“

(איוב, א' כ"א)

**ת.ג.צ.ב.ה.
עוואד משה
1939-1956**

לזכר

יזכר עם ישראל את בניו ובנותיו
אשר חרפם נפשם במאבק על המדינה בדרך
ואת חילו צבא-הגנה-ליישראלי
אשר נפלו במלחמות ישראל.

יזכר ישראל ויתברך בזורעו
ויאבל על זיו העולמים וחמתה הגוראה.
וילקשת הרצון ומסירות הנפש
אשר נספו במערכות הקדשות.

יהיו גבורי הדרור והנצחון
הנאמנים והאמיצים
חתומים לב ישראל לדור דור.

